

Elodea canadensis

- 1) nazwa polska:
- 2) nazwa łacińska:
- 3) nazwa angielska:

Moczarka kanadyjska
Elodea canadensis Michx.
Canadian waterweed

foto.: Zygmunt Dajdok

Informacje o gatunku

Moczarka kanadyjska pochodzi z Ameryki Północnej, w Europie pojawiła się w I połowie XIX wieku. Zawleczona i zadomowiona w większej części Europy, w Indiach i Australii stała się obecnie jednym z najpowszechniejszych gatunków obcych w wodach europejskich, raportowanym z 41 krajów Europy. Pierwsze doniesienie z terenu Polski o występowaniu datowane jest na rok 1866 i 1867 z rejonu dolnej Odry i Gdańska. Od tego czasu gatunek rozprzestrzenił się na terytorium w zasadzie całego kraju (z wyjątkiem obszarów górskich), zasiedlając wszystkie typy wód powierzchniowych. Obecnie uznawana jest za gatunek zadomowiony na terenie kraju, szeroko rozpowszechniony o populacjach stabilnych, w stanie równowagi, z tendencją do powolnego wycofywania się.

Moczarka kanadyjska jest gatunkiem wodnym (hydrofitem), występującym w naturalnych i sztucznych zbiornikach wodnych zarówno wód płynących, jak i stojących. Poprzez masowy rozwój może mieć wpływ na lokalne populacje roślin i zwierząt wodnych, chociaż zachowanie moczarki kanadyjskiej w wodach różnych obszarów Europy jest niejednorodne. Doniesienia literaturowe, głównie z końca XX i początku XXI wieku, wskazują na negatywne oddziaływanie moczarki kanadyjskiej na rodzimą florę w wodach np. Niemiec, Francji czy Norwegii, podczas gdy w innych krajach jak np. we Włoszech czy Słowenii gatunek pozostaje nieagresywny, bez negatywnego wpływu na florę rodzimą. Podobnie nieagresywne zachowanie moczarki stwierdzono w jeziorach w Polsce. W wodach wolno płynących natomiast, takich jak kanały czy rowy melioracyjne moczarka kanadyjska lokalnie może tworzyć masowe skupienia, co może stanowić realny problem i stwarzać konieczność stosowania prac utrzymaniowych.

W chili obecnej w zasadzie w całej Europie obserwowany jest regres moczarki kanadyjskiej oraz jej masowe zastępowanie przez inne gatunki obce, głównie moczarkę delikatną, rzadziej lagarosyfon wielki czy moczarkę argentyńską. W Polsce, zjawisko takie nie jest jeszcze obserwowane, a ustępowanie moczarki kanadyjskiej w kraju przebiega powoli i w sposób umiarkowany, a zmiany liczebności są stosunkowo dyskretne. Za główne przyczyny ustępowania gatunku w kraju należy uznać wzrost eutrofizacji wód. Istnieją również przesłanki wskazujące na wzrost temperatury, jako jedną z przyczyn wycofywania się gatunku.

Mapy występowania gatunku:

- [mapa występowania gatunku w środowisku przyrodniczym w Polsce w Geoserwisie GDOŚ](#)
- [mapa zasięgu gatunku w Polsce \(JPG\)](#)
- [mapa występowania gatunku w krajach Europy \(JPG\)](#)

Dodatkowe informacje:

[Karta Informacyjna Gatunku \(PDF\)](#)

[Analiza Stopnia Inwazyjności Gatunku \(PDF\)](#)

[Wróć do listy inwazyjnych gatunków obcych roślin](#)

Fundusze Europejskie
Infrastruktura i Środowisko

Unia Europejska
Fundusz Spójności

